

Kas laimėjo Švietimo tarybos 2007-2008 metų rašinių konkursą

7-tas – 10-tas sk.

Pirma vieta:

„Vakaras prie Šiluvos“
Eilėraščio Analizė

Eilėraštis prasideda liūdnai ir atrodo nieko negali padaryti, ir neko gero nebus. Bet paskui skaitant atrodo žodžiai kalba su tavim ir sako, kad bus viskas gerai ir Dievas padės.

Eilėraštis prasideda liūdnai, nes poetas rašo, kad verkia motina ar Marija. Ir žmonės verkia kaip jiems yra negerai.

Poetas nori paiskyti, kad gali verkti ir žmonės ir dievai, mama ir Marija. Jis taip pat nori parodyti, kad mama ir Marija yra vienodai svarbios žmonėms.

Marija turbūt verkia todėl, kad pasaulis pasidarė negyvas ir netikras. Motina gali verkti todėl, kad jos vaikai serga ir jos sodai nedavė nė vieno derliaus.

Autorius kreipiasi į Dievą. Jis prašo, kad Dievas padėtų motinai ir Marijai. Iš šito prašymo man pasirodė, kad jis yra labai geras žmogus.

Eilėraštis baigiasi su „Labos, labos nakties.“ Aš galvoju, kad tai reiškia, kad bus kita diena ir ta diena bus pilna gyvybes. Saulė švies, gėlės pražys, paukščiai čiulbes ir dangus bus mėlynas kaip jūra.

parašė Austėja Uptaitė, slapyvardžiu Lapė
Žiburio LM, Detroit, 7-ta kl.

Antra vieta:

Eilėraščio Analizė

Kazio Bradūno eilėraštis „Vakaras Prie Šiluvos“, nors trumpas, turi daug prasmės ir jausmo apie Marijos apsireikimą. Poetas atpasakoja įvykį, kaip jis įsivaizdavo. Su gyva ir simboline kalba jisai gražiai savo mintis žmonėms išreiškia. Šis liūdnas, bet nuostabus įvykis gan gerai reprezentuotas eilėraštyje. Kai skaitai, lengvai gali įsivaizduoti, ką poetas aprašė.

Eilėraštyje poetas kreipia dėmesį ne tik į veiksmažodį, bet ir reikšmę. Marija gali sėdėti ir verkti ant akmenų, poetai gali prašyti Dievo, kad nušluostytų ašaras jos, bet tie kurie skaitytų šį eilėraštį, nežinotų kodėl tai įvyko. Todėl K. Bradūnas posme rašė „... Po dienų netikties.“ Čia pasako, kodėl verkia Marija. Jinai prarado kažką, jinai prarado katalikišką bažnyčią, kuri stovėjo ten Šiluvoje. Kaip visos geros mamos, Marija rūpinasi Jėzaus veiksmais ir Jo žmonėmis. Kai Protestantai Calvinistai atėjo į Lietuvą ir pervertė lietuvius į jų tikėjimą, bažnyčia po liako subirėjo, nes nebebuvo katalikų. Po apsireikimo Lietuva sugrižo į katalikybę ir vėl pastatė bažnyčią kur Marija pasirodė.

Poetas naudoja gamtą išreikšti jausmus eilėraštyje. Saulėlydis ir ateinanti naktis kartais sukelia liūdnumą, bet ir simboliškai atspindi apsireikimą: gražu, bet tamsumas visur, reikia sugrąžinti Amžinąją Šviesą – Jėzų – atgal į žmonių šalių. Diena, tai šviesi, simbolizuoja Jėzų, kurį lietuviai prarado. Po nakties, po žmonių paklydimo, saulė vėl patekės ir parodys kelią namo atgal pas Jėzų.

parašė Rūta Bandžiulytė, slapyvardžiu Raudona Sriuba
Šv. Kazimiero LM, Los Angeles, 9-ta kl.

Trečia vieta:

Eilėraščio Analizė

Viena dieną pieminėjamiams lakstant per pievelę pasirodė Marija verkianti ant akmenų. Jinai jiems pasake, kad kadaise jos sūnus buvo garbinimas ir šlovinimas šioje vietoje, o dabar čia tik arimas ir sėjimas. Eilėraštis „Vakaras prie

Šiluvos” labai gražiai aprašo šį momentą. Šis eilėraštis turi liūdną praradimo nuotaiką. Eilutės “Nušluostyk ašaras verkiančiai.../Po dienų netekties” reiškia, kad Marija labai liūdna, nes šioje vietoje stovėjo baznyčia, bet ji buvo nugriauta, ir dab ar jos nėra. Tuo bent Marija nori, kad visi vėl priimtų tikėjimo Krištų ir kad vėl visi tikėtų į jos sūnų.

Bradūnas šiame eilėraštyje kreipiasi į Dievulį: “Kursai esi danguje, nušluostyk ašaras verkiančiai”. Ši poemos eilė rodo, kad poetas prašo Dievo pagalbos gal, kad padėtų visiems atgauti tikėjimą. Istorijoje rašo, kad kai kiti žmonės pamatė Mariją jie norėjo atstatyti baznyčią, bet jiems reikėjo dokumentų, ir niekas nežinojo, kur jie buvo paslėpti. Dievulis vienam aklui senukui sugrąžino rėgėjimą kad jis galėtų parodyti visiems, kur buvo užkasti bažnyčios dokumentai. Aš manau, kad poetas minėjo šią reikšmę – praregėjimo ir pagalbos atstatant bažnyčią.

Pabeigoje noriu pabrėžti, kad šis eilėraštis yra gražus dėl jo gamtos aprašymų: “...leidžiasi saulė raudona... žemelei užsimerkiančiai...”. Šis aprašymas vaizduoja ramumą ir tylą. Saulėlydis irgi gražiai simbolizuoja ne tik dienos pabaigą, bet ir viltį. Kaip po saulėlydžio ir nakties ateina rytas ir nauja pradžia, taip ir istorijoje pasakojama, kad po netekimo bažnyčia buvo atstatyta.

parašė Gintarė Kerėžytė, slapyvardžiu Drugelis
Šv. Kazimiero LM, Los Angeles, 9-ta kl.